

Standardy edytorskie dla autorów i autorek

Standardy oparte są na regułach APA opracowanych przez American Psychological Association i dotyczą zarówno cytowania, sporządzania bibliografii oraz edycji tekstów naukowych, jak też przedstawiania wyników badań czy zagadnień prawnych i etycznych.

Stosujemy styl APA w wersji dostosowanej do reguł języka polskiego i polskich norm edytorskich.

Zasady przygotowania tekstu

1. Tekst powinien być przygotowany w programie Microsoft Office Word, zgodnie z następującymi wytycznymi:
 - czcionka tekstu głównego: Times New Roman, 12 pkt;
 - tekst należy pisać zwykłą czcionką – nie należy stosować wytłuszczeń ani podkreśleń, jedynie kursywę (podając tytuł książki, czasopisma, wprowadzając kluczowe pojęcie, które jednak przy kolejnym użyciu należy zapisać zwykłą czcionką, cytując słowa lub krótkie wyrażenia, podając obcojęzyczne odpowiedniki pojęć, zapisując symbole statystyk i podskal);
 - marginesy: po 2,5 cm na górze, na dole oraz po lewej i prawej stronie kartki (domyślne ustawienia programu Microsoft Office Word);
 - wyrównanie tekstu do lewej strony – z wyjątkiem niektórych cytatów, tytułów i nagłówków, elementów tabeli i grafiki;
 - podwójna interlinia tekstu (dotyczy to również opisów tabel i rysunków oraz przypisów);
 - akapity wcięte (wielkość: jeden domyślny tabulator);
 - ponumerowane strony (numeracja umieszczona w prawym górnym rogu strony);
 - wyłączona opcja dzielenia wyrazów;
 - tabele i wykresy wraz z tytułami, umieszczone na osobnych stronach na końcu tekstu, w tekście informacja o miejscu wstawienia.

2. Elementy graficzne (np. zdjęcia, rysunki itp.) powinny być przygotowane w jak najlepszej jakości i zapisane w jednym z następujących formatów *.jpg, lub *.pdf. Każdy element graficzny należy przesłać w osobnym pliku.
3. Uzyskanie zgody właścicieli materiałów wykorzystanych w pracy jest obowiązkiem autora/ autorki.

STRUKTURA TEKSTU

ŚRÓD TYTUŁY

W organizacji tekstu można wykorzystać pięć rodzajów śródtytułów. Nie należy oznaczać śródtytułów cyframi lub literami.

Śródtytuł 1. stopnia: wyśrodkowany, pogrubiony, pisany wielkimi literami.

Śródtytuł 2. stopnia: wyrównany do lewej, pogrubiony, pierwsze wyraz pisany wielką literą.

Śródtytuł 3. stopnia: wcięty (na 1 domyślną odległość tabulatora), pogrubiony, pierwszy wyraz pisany wielką literą, zakończony kropką.

Śródtytuł 4. stopnia: wcięty (na 1 domyślną odległość tabulatora), pogrubiony, pisany kursywą, pierwszy wyraz pisany wielką literą, zakończony kropką.

Śródtytuł 5. stopnia: wcięty (na 1 domyślną odległość tabulatora), pisany kursywą, pierwszy wyraz pisany wielką literą, zakończony kropką.

ŚRÓD TYTUŁ PIERWSZEGO STOPNIA

Śródtytuł drugiego stopnia

Odsyłacze do prac jednego autora/autorki: należy podać nazwisko autora/autorki (bez imion, inicjałów) i, po przecinku, rok publikacji. Jeśli przywołujemy strony, należy umieścić je po kolejnym przecinku.

Kowalski (2012) tekst tekst tekst tekst. Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Kowalski, 2012).

Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Nowak, 2004). Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Krajewska, 2001, s. 228).

Jeśli przywołujemy w tym samym nawiasie kilka różnych prac, należy je oddzielać średnikiem i uporządkować alfabetycznie (według takiej samej kolejności, jak w bibliografii).

Tekst tekst tekst (Dąbrowski, 2013, s. 26–27; Dylak, 199, s. 7–9; Góralski, 2013, s. 10). Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst.

Odsyłacze do prac wielu autorów: Jeśli praca ma dwóch autorów/autorek, za każdym razem należy podawać oba nazwiska w odsyłaczu bibliograficznym w tekście.

Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Maloney, Beilock, 2012). Tekst tekst tekst tekst tekst.

Jeśli praca ma trzech, czterech lub pięciu autorów/autorek, należy podać nazwiska wszystkich osób za pierwszym razem w odsyłaczu bibliograficznym w tekście, a w kolejnych odsyłaczach – tylko nazwisko pierwszego autora/autorki wraz ze skrótem „i in.” oraz rokiem.

Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Tornare, Czajkowski, Pons, 2015). Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Tornare i in., 2014).

Jeśli praca ma sześciu lub więcej autorów/autorek, należy podać nazwisko tylko pierwszego autora/autorki, dodając skrót i in. oraz rok (za każdym razem – zarówno dla pierwszego, jak i następnych odsyłaczy).

Przypadki szczególne: Jeśli w tekście odwołujemy się do prac różnych autorów/autorek, którzy mają takie same nazwiska, należy wpisać inicjały imion tych autorów przy każdym odwołaniu się do pracy w tekście, nawet jeśli chodzi o inny rok publikacji.

Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (C. Nowak, 2011). Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst. Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (U. Nowak, 2013).

Jeśli kilka prac tego samego autora/autorki (lub autorów/autorek) zostało opublikowanych w tym samym roku, należy wstawić litery a, b, c itd. po roku publikacji (bez spacji między rokiem a literą).

Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst (Steen, 1983, 1983) tekst tekst tekst. Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst.

Cytowanie pośrednie

Cytowanie pośrednie dotyczy powoływania się na tekst, do którego autor/autorka nie miał bezpośredniego dostępu, a który zna z innej pracy. Powinno być stosowane bardzo oszczędnie, np. gdy dana praca jest trudno dostępna lub niedostępna w znanym autorowi/autorce języku oraz wtedy, gdy jej nakład został wyczerpany.

W tekście należy powołać się na danego autora/autorkę, ale odsyłacz powinien odnosić się do wtórnego źródła (z którego korzystaliśmy bezpośrednio) i być poprzedzony przyimkiem „za:” (z dwukropkiem).

Badania Ashcrafta ujawniły, że lęk przed matematyką osłabia pamięć roboczą (za: Osowa, 2020, s. 126).

W bibliografii umieszczonej na końcu artykułu powinno się znaleźć źródło wtórne (to, z którego autor/autorka korzystał/a).

Oszwa, W. (2020). *Lęk przed matematyką. Poglądy. Badania. Rozwiązania*. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej

Dosłowne przytaczanie tekstu

Jeśli cytat składa się z **mniej niż 40 wyrazów**, należy go włączyć w tekst w cudzysłowie. Bezpośrednio za cytatem należy umieścić nawias z odsyłaczem bibliograficznym.

Rysunki

Terminem **rysunek** określane są również: wykresy, schematy, zdjęcia, mapy i inne graficzne przedstawienia informacji w artykule.

Podpis pod rysunkiem służy jako jego tytuł i zawiera zwięzłe wyjaśnienie jego zawartości. Podpis należy umieścić bezpośrednio pod rysunkiem i oznaczyć - *Rysunek X* (zapisanym kursywą) – gdzie X to kolejne numery rysunków. Po tym określeniu tytuł rysunku jest pisany czcionką antykwową (prosty krój pisma, w odróżnieniu od pochylonej kursywy), w tej samej linii, w której jest określenie *Rysunek X*. Po wyrazie *Rysunek X* oraz po jego tytule są stawiane kropki.

Rysunki są numerowane przy pomocy cyfr arabskich. Jeśli jeden rysunek składa się z kilku oddzielnych części, wykorzystuje się dodatkowe oznaczenia literowe, np. a, b.

BIBLIOGRAFIA

Pozycje należy uporządkować w kolejności alfabetycznej według nazwisk. Prace tego samego autora/autorki należy podać w alfabetycznej kolejności tytułów prac. Jeżeli w pracy nie ma autora/autorki (np. praca zbiorowa), wówczas wprowadzamy do bibliografii, w porządku alfabetycznym, pierwszy wyraz tytułu. Tak też postępujemy, kiedy zamiast autora/autorki jest podana np. instytucja czy stowarzyszenie. Zapis kolejnych prac wyrównujemy do lewego marginesu bez wcięcia akapitowego. Jeśli opis przechodzi do następnej linii, wówczas część ta powinna być wcięta.

Chociaż niektóre numery tomów książek i czasopism są zapisane znakami rzymskimi, to w opisach bibliograficznych używamy cyfr arabskich.

Artykuły w czasopiśmie

Artykuł w czasopiśmie, w którym każdy kolejny numer/zeszyt (*issue*) w ramach jednego rocznika ma osobną numerację stron (w każdym zeszycie pierwsza strona opatrzona jest numerem 1):

Nazwisko, X., Nazwisko, Y., Nazwisko, Z. (rok). Tytuł artykułu. *Tytuł Czasopisma, nr rocznika (nr zeszytu)*, strona początku–strona końca.

Artykuł w czasopiśmie, w którym kolejne numery/zeszyty (*issues*) w ramach jednego rocznika nie mają osobnej numeracji stron (pierwsza strona w kolejnym zeszycie opatrzona jest numerem kolejnym, po ostatniej stronie w zeszycie poprzednim):

Nazwisko, X., Nazwisko, Y., Nazwisko, Z. (rok). Tytuł artykułu. *Tytuł Czasopisma, nr rocznika*, strona początku–strona końca.

Jeśli artykuł ma numer DOI (*Digital Object Identifier*), należy podać go na końcu zapisu bibliograficznego:

Nazwisko, X., Nazwisko, Y., Nazwisko, Z. (rok). Tytuł artykułu. *Tytuł Czasopisma, nr rocznika*, strona początku–strona końca. DOI: xxxxx.

Książki

Nazwisko, X., Nazwisko, X. Y. (rok). *Tytuł książki*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Książka pod redakcją

Książka napisana pod redakcją:

Nazwisko, X. (red.). (rok). *Tytuł książki*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Rozdział w pracy zbiorowej

Nazwisko, X. (rok). Tytuł rozdziału. W: Y. Nazwisko, B. Nazwisko (red.), *Tytuł książki* (s. strona początku–strona końca). Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Autor korporatywny

Nazwa instytucji/organizacji. (rok). *Tytuł*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Akty prawne

Tytuł aktu prawnego z datą uchwalenia (numer Dziennika Ustaw wraz z pozycją).

Publikacje internetowe

Jeśli dany tekst znajduje się na stronie internetowej i nie jest artykułem w czasopiśmie, książką ani rozdziałem w książce, należy podać autora/autorkę, datę publikacji (jeśli jest znana), tytuł, a następnie zamieścić informacje o stronie, skąd został pobrany tekst [Pobrane z: adres strony internetowej](#).

Nazwisko, X. (rok). *Tytuł tekstu*. Pobrane z: [adres strony internetowej](#).